

Apare lunar, pe data de 20

Cărticica Draga mea pentru copii

Trimite taloanele de fidelitate pentru

TOMBOLA DE CRĂCIUN

Moș Crăciun

și alte poezii, povești, cântecele, ghicitori

5 948371 500017 12

sumar

Concursul VULPEA ACADEMICIANĂ

Iată cei 10 câștigători ai lunii NOIEMBRIE:

Georgeta Duțu (sat Vitioara de Sus, jud. Prahova), **Ramona Fincă** (Turnu Măgurele), **Vlașici Dragoslav** (Cenad, jud. Timiș), **Petru Mironiuc** (Frătăuții Miic, jud. Suceava), **Georgeta Blaga** (Tg. Mureș), **Elena Țichindelean** (Sibiu), **Diana Seserman** (sat Todirești, jud. Suceava), **Monica Doboș** (București), **Daniel Pástoniu** (sat Vârtop, jud. Gorj), **Anamaria Popescu** (com. Bărcănești, jud. Ialomița).

Cărticica Draga mea pentru copii

Editată de CASA

Președinte Director General: MARIANA BRĂESCU
e-mail: director@casalux.ro

Poezii și povești trimise de cititori
Ilustrația: Mircea Tola
PUBLICITATE: prin SPLENDID MEDIA:
Tel.: 312.94.84; 312.70.40; fax: 313.92.66;
e-mail: office@splendidmedia.ro
DIFUZARE:
Tel.: 650.68.22; 0740/089.745; 0740/089.748; tel./fax: 650.69.19

Adresa redacției:
str. Ciprian Porumbescu nr. 10,
sector 1, cod 010652, București
Tel.: 211.63.87; 0740/040.205; tel./fax: 211.74.78
e-mail: dragamea@casalux.ro
ISSN 1584-9112

Moș Crăciun

Trimisă de
educatoarea
Carmen Cherescu,
loc. Eșelnița,
jud. Mehedinți

Hai, copii, cu toții, vine Moș Crăciun
Și ne-aduce-n tolbă tot ce este bun:
Cozonaci gustoși, cai și jucărele,
Ursuleți și jocuri, mingi și păpușele!
Să-i sărim-nainte Moșului iubit
Și să-i strigăm tare: "Bine ai venit!"

Cine trage sania lui Moș Crăciun?

Nu știm ce s-a întâmplat în iarna aceea, dar Moș Crăciun întârziase foarte mult cu pregătirile pentru sărbători. Este adevărat că fusese invitat la un congres al vulpilor albe de la Polul Nord care luptau împotriva poluării mediului și apoi participase la salvarea unor balene eșuate pe țărmurile înghețate ale Capului Horn; dar credem că a avut și alte probleme neașteptate care se îngrămădiseră pe capul lui tocmai atunci de sărbători. Acum se grăbea spre căsuța lui din Groenlanda, unde erau spiridușii cei jucăuși care în fiecare an îl ajutau să-și pregătească darurile pentru toți copiii care-l așteptau în noaptea de Crăciun.

Odată ajuns, Moșul grăbit a început să dea ordine în dreapta și în stânga. Spiridușii alergau care mai de care să i le îndeplinească, se călcau pe picioare și se ciocneau de vulpi și iepurași, oaspeți obișnuiți care priveau acum nedumeriți la toată agitația. Moșul a cerut registrul în care erau trecute toate dorințele copiilor și a început să citească lista cu darurile pe care trebuia să le aducă celor care au fost cuminți. După ce a controlat încă o dată dacă lista este completă a verificat sacul cu cadouri, apoi l-a chemat pe Starostele spiridușilor.

- Totul e în ordine?, a întrebat Moș Crăciun.

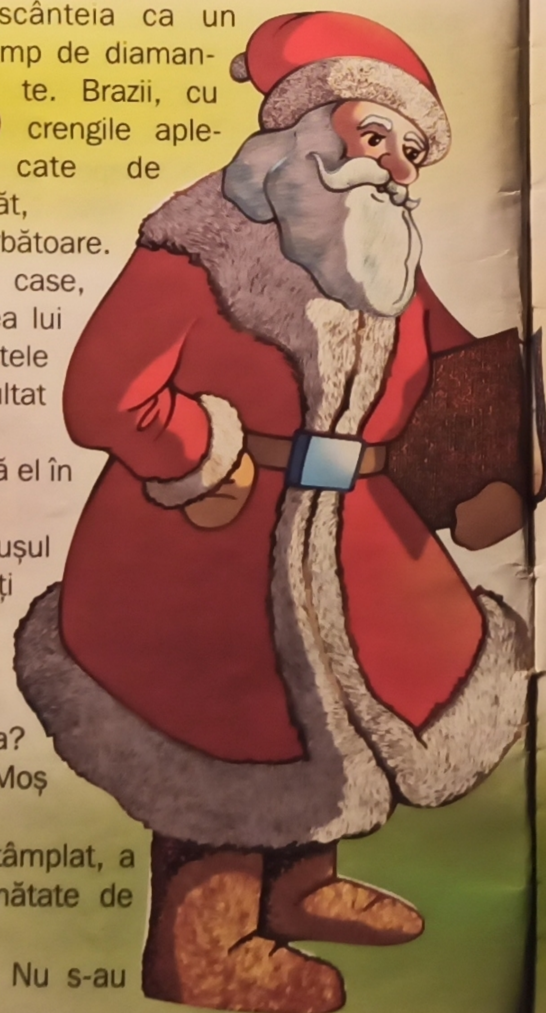

- Da!, a răspuns spiridușul.

- Atunci fugi de înhamă renii la sanie și nu uita ca în fruntea lor să fie Marele Ren Alb, pentru că numai el cunoaște toate drumurile.

- Așa să fie!, a răspuns spiridușul, apoi a dispărut în fugă.

Moșul a mai citit încă o dată registrul în care erau trecute dorințele copiilor, așteptând să vină sania. Deja se apropia ora douăsprezece noaptea. Stelele sclipeau pe boltă și zăpada proaspătă scânteia ca un câmp de diamante. Brazii, cu crengile aplecate de omăt, respirau a sărbătoare.

Undeva în noapte, în mii de case, ochișorii copiilor luceau în așteptarea lui Moș Crăciun. Dar iată că Starostele spiridușilor întârzia. Moșul și-a consultat ceasul și a dat nemulțumit din cap.

- N-o s-ajung niciodată!, murmură el în barbă.

Într-un târziu a apărut și spiridușul trimis după sanie, însoțit de încă alți câțiva. Toți aveau niște fețe plouate, ca și cum li s-ar fi înecat toate corăbiile.

- Ce se întâmplă, unde e sania? Deja este târziu, se neliniștește Moș Crăciun.

- Păi să vezi ce s-a întâmplat, a început spiridușul cu jumătate de glas.

- Ce s-a mai întâmplat? Nu s-au întâmplat destule până acum?!, exclamă Moș Crăciun.

- Marele Ren Alb... a început spiridușul.

- Ce e cu Marele Ren Alb?, se încruntă Moșul.

- E bolnav... a răcit... nu poate trage la sanie... A mâncat înghețată și...

- Acum și-a găsit, murmură Moșul în barbă.

- Să-l vezi cum arată, au început în cor spiridușii. Stă înfofolit în pături, cu fular la gât și nu bea decât ceai de măceșe.

- Poate că n-a răcit de la înghețată, a început să explice Starostele spiridușilor. Eu cred că a răcit la patinaj, că a umblat fără căciulă. Era transpirat și n-ar fi trebuit să stea în ger, dar el nu m-a ascultat și acum uite ce a pățit... Poate că ar trebui...

- Destul!, s-a supărat Moșul. Acum ce facem, că singur nu pot căra sacul cu daruri pentru toți copiii. Să vedeți că rămâne bradul fără podoabe și jucării... Chemați un taxi!

- Prea Bunule, aici nu sunt taxiuri, îl atenționară spiridușii.

- Atunci tren, avion, balon, căutați ceva...

- Moșule, cine a mai văzut Moș Crăciun în balon? Sau în tren? Cu trenul cum intri pe coș?

- Așa e, se întristează Moșul. Și totuși nu putem lăsa milioane de copii fără darurile de Crăciun.

Cu toții și-au plecat privirea îngândurați. Și atunci dintr-un colț al casei un glas mic și sfios ca de clopoțel îndrăzni:

- Am putea noi să tragem sania...

- Care voi?, s-a înviorat Moș Crăciun.

- Noi, iepurașii!

- Dar tu de unde ai mai apărut?, se miră Moșul.

- Păi noi suntem mereu aici, împreună cu vulpile albe și veverițele dăm o mână de ajutor spiridușilor mai ales acum de sărbători.

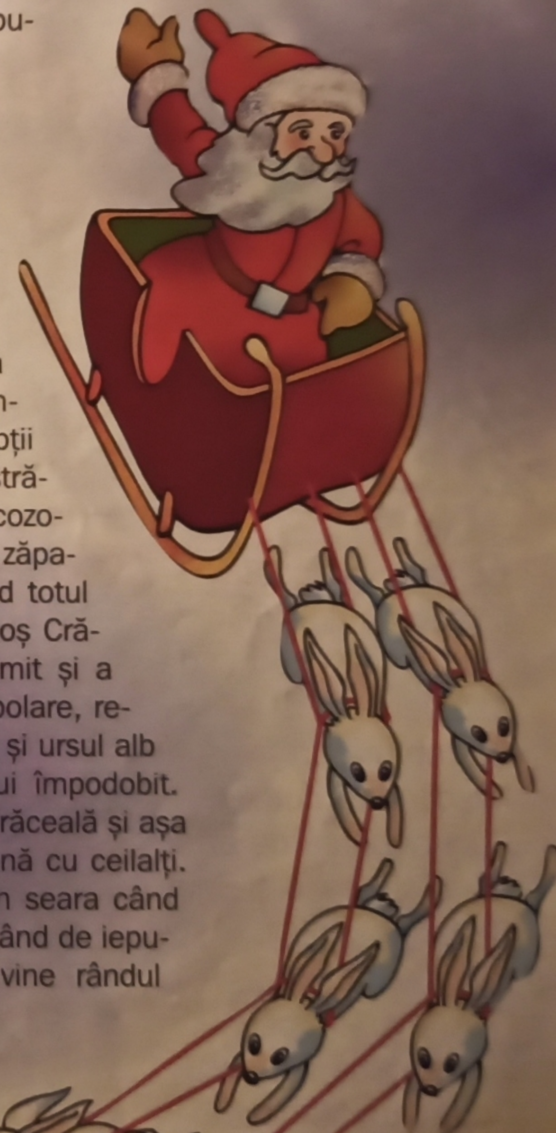
- Și ce puteți face voi?, se miră Moșul.

- Putem trage sania la fel ca renii, iar eu cunosc toate drumurile la fel ca Marele Ren Alb.

Moșul se uită întrebător la spiriduș.

- N-am altă soluție, hotărî el. Decât deloc, mai bine încerc cu iepurașii.

Și numai ce sări Țopăilă într-un picior și, dacă a fluierat o dată, de prin cotloane au răsărit iepurașii, gata să se înhame la sania Moșului. Și mai spune povestea că iepurașii au tras atât de bine sania și s-au grăbit atât de mult încât cu toată întârzierea darurile au ajuns la copii exact atunci când trebuia, adică la miezul nopții de Crăciun. Brazii împodobiți au strălucit în toate casele, plăcintele și cozonacii au ieșit aburnd din cuptor și zăpada a continuat să cadă, acoperind totul cu o mantie albă strălucitoare. Moș Crăciun s-a întors obosit, dar mulțumit și a sărbătorit și el. Spiridușii, vulpile polare, renii, veverițele și iepurașii, ba chiar și ursul alb au încins o horă în jurul bradului împodobit. Până și Marele Ren Alb a uitat de răceală și așa înfofolit cum era a dansat împreună cu ceilalți. De atunci Moș Crăciun sosește în seara când împarte darurile cu o sanie trasă când de iepurași, când de reni, după cum vine rândul fiecăruia.

Colinde, colinde

de **Mihai Eminescu**

Colinde, colinde!
E vremea colindelor,
Căci gheața se-ntinde
Asemeni oglinzilor
Și tremură brazii
Mișcând rămurelele;
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele
Se bucur' copiii,
Băieții și fetele.
De dragul Mariei
Își piaptănă pletele;
De dragul Mariei
Și-a Mântuitorului
Lucește pe cer
O stea a călătorului.

Fulgul

Trimisă de **Fabiana Țuligă**, Țicleni

Nasul cârn
Mi l-am lipit
Chiar de geam
Și din cerul
Plumbuit
Ca din ram
Cădeau flori,
Petale reci,
tot horind,
Drumuri troienind,
Poteci
Cu argint...

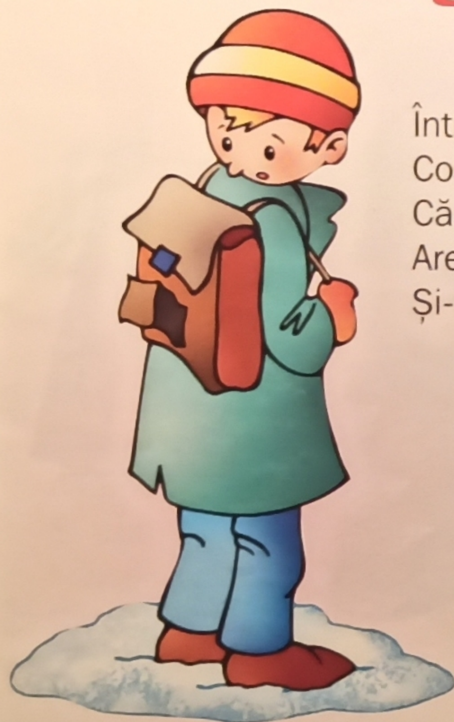
Nasul cârn
L-am scos un pic,
Fericit,
Și deodată
De-un fulg mic
S-a ciocnit.
Eu râdeam,
Dar fulgul, vai,
S-a sfârșit:
- Of, ce nas
Fierbinte ai,
M-ai topit!

Costeluș și ghiozdanul

*Trimisă de **Ioana Laura Bratu**, Ungureni, jud. Prahova*

Într-o zi mergând spre școală
Costeluș observă, vai,
Că ghiozdanul din spinare
Are-o gaură cam mare
Și-i spuse cu supărare:

- Eu n-am vină pentru tine
Că te-ai rupt și ce rușine,
Mama chiar o să mă certe,
Unde-o să-mi mai pun caiete?

- Ușurel, măi Costeluș!
Când te dădeai pe ghețuș
Eram bun ca sănioară
Și nu prea-ți păsa de școală!

Acuși vin colindătorii!

*Trimisă de **Alma Lorena Gheorghe**, București*

Vin copii colindători
În ajun de sărbători,
Vin copiii voinicei
Cu glasuri de clopoței.

Iată-i, vin pocnind din bici
Cu buhai și cu tilinci
Și încep a colinda,
Pe la case a ura.

De Crăciun

*Trimisă de **Carmen Cherescu**,*
loc. Eşelniţa, jud. Mehedinţi

Focul pâlpâie în sobă
Și bunica împletește
Doi ciorapi, spune o vorbă,
Iar povestea se ivește.

Despre Moș Crăciun ne spune
Glasul dulce, drăgăstos,
Despre iarnă și zăpadă,
Despre ger și despre-Iisus.

Iar în seara de Ajun
Printre case risipite
Un bătrân atât de bun
A venit să ne colinde.

Darurile ni le-mparte
Dintr-un sac îndestulat
Și-a adus câte o carte
Celor care l-au rugat.
Cu povești și zâne bune
Feți-frumoși, așa ca voi,
Cu desene dintr-o lume
În care nu sunt nevoi.

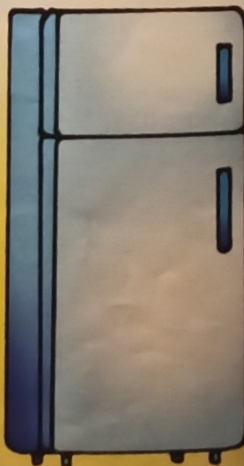

Cine este moșu-acela
Darnic și blajin și bun?
Toți copiii îl așteaptă,
El se cheamă...

Pe banchiza înghețată
Unde colonii își fac
Defilează laolaltă
Îmbrăcați cu toți în frac.

Tortul, untul, fripturica
Le-a băgat în el mămica,
Pare un dulap vopsit,
Înăuntru - ger cumplit.

Trimisă de **Andrela Alexandra Schiau**

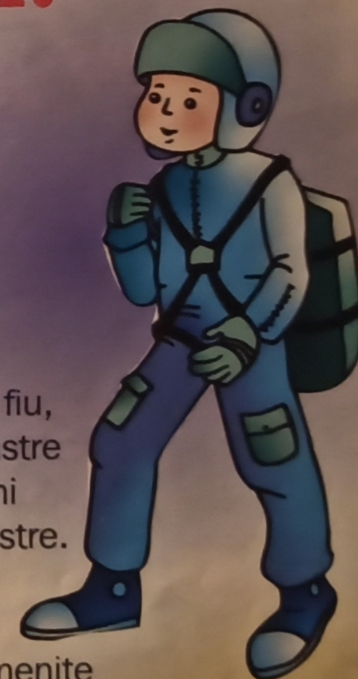

Sunt atâtea meserii!

Trimisă de **Fabiana Țuligă**, Țicleni

Sunt atâtea meserii
Îndrăgite de copii,
Ce frumoase meserii
Sunt pe lume, dragi copii!
Eu la toate mă gândesc
Chiar de azi, cum e firesc.

AVIATOR aș vrea să fiu,
Să zbor în zările albastre
Către seninele-nălțimi
La fel ca visurile noastre.

Pâini pufoase, rumenite
Din cuptor mereu le scoți,
„Bun **BRUTAR** avem“, vor zice
Oamenii la masă, toți.

CROITOR
Dacă m-oi face
După plac
O să vă-mbrac,
Stofă voi avea
Și metru,
Ață, foarfece și ac.

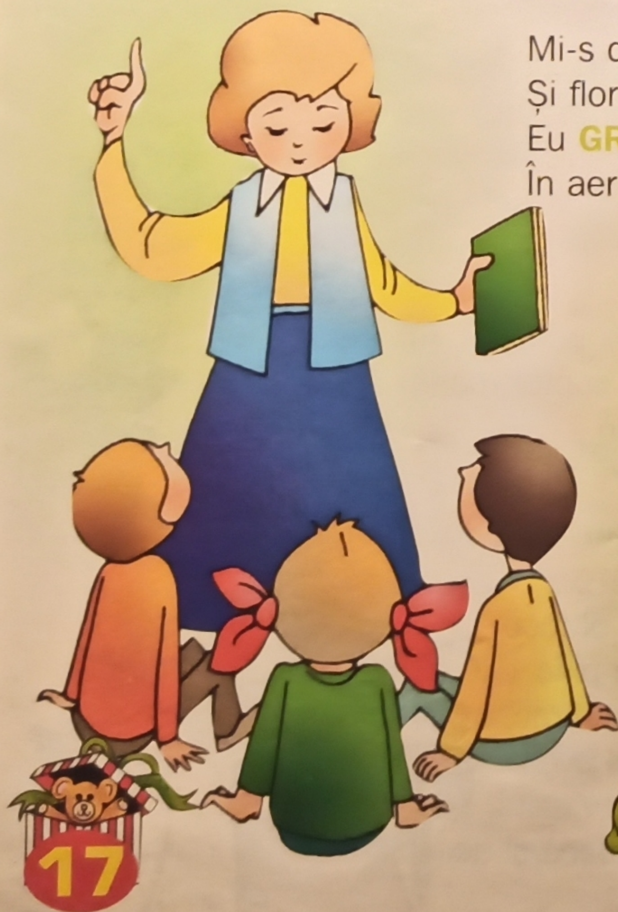

Dacă aș fi **DEPANATOR**
Nici o clipă nu aș sta,
Toată ziua-aș repara
Piese de televizor.

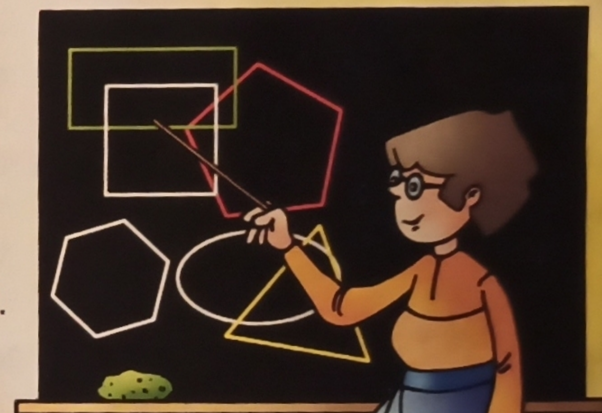
Aș vrea să-nvăț
Și să mă joc
Tot cu cei mici
Când voi fi mare,
De aceea încă de acum
Vreau să devin
EDUCATOARE.

Mi-s dragi grădinile și pomii
Și florile le îndrăgesc,
Eu **GRĂDINAR** vreau să mă fac,
În aer liber să muncesc.

Mămica zice adesea:
Când te vei face mare
Poți fi și tu ca mine,
O mândră **ÎNVĂȚĂTOARE**.

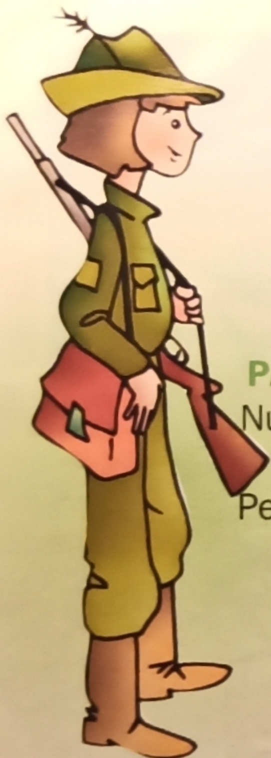

Vreau să fiu
HORTICULTOR
Să plantez copaci
Și flori,
Aerul curat să fie,
Sănătate, bucurie!

Grijulie pe-o planșetă
Îți însemni ca **INGINER**
Tot ce o să-ți trebuiască
Pentru noul șantier.

Bun **LĂCĂTUȘ** aș vrea să fiu
Să fac chei, lacăte, de toate
Încât dulapuri, uși, mașini,
Să fie bine-asigurate.

PĂDURAR de vei ajunge
Nu numai puieți plantezi,
Ci descarci și fân
Pentru iepuri, pentru iezi.

O cărămidă peste alta
Și zidul suie tot mereu,
Zidarul construiește case,
ZIDAR vreau să mă fac și eu.

Pe drumuri lungi,
Pe drumuri scurte,
Pe vreme caldă sau pe ger
Eu voi cunoaște-ntreaga țară
Atunci când am să fiu **ȘOFER**.

Iepurașul

Trimisă de
***Ciprian Rusu**, Bălțătești*

Iepurașu-n patru labe,
Două scurte, două lungi,
Fuge iute ca săgeata,
Nu e chip ca să-l ajungi.

Nici copoii lungi și mari
Nu-l pot prinde în fuga lui,
Adulmecă și-l stârnesc
Dându-l vânătorului.

Vânătorul
L-a zărit:
Iepurașul
A fugit!

După faptă și răsplată

Vulpea academiciană
S-a crezut mare cucoană,
Pe Țap l-a îmbrobodit
Și-a plecat la jefuit.
Ursuleți și iepurași
Nu mai sunt drăguți, poznași,
Ei aduc Vulpii pe masă
Ce găsesc mai bun în casă.
Liftul are-acuma taxă,
Pe scări urcă și oftează
Bătrânica cu covată.
N-are bani, liftu-i cu plată,
Iar cumătra cea hapsână
A furat de la bătrână.
Broasca plânge, strigă: "Hoții!",
Ies vecinii, sar cu toții.
Polițistul anchetează
Și pe toți îi cercetează,
Iar ancheta dovedește:
Vulpea rea acum plătește.
Să o bată, să o bată,
După faptă și răsplată!
După ploaie vine soare,
Iar acum fac nuntă mare
Veverița și cu Jderul;
Invitat - tor cartierul!

Poveste de iarnă

Trimisă de
Alma Lorena Gheorghe,
București

Luna încet a răsărit
Peste dealurile sure,
În omăt a adormit
Noaptea prin pădure.

Sus, în cerul lor înalt,
Norii încep să cearnă
Liniștea unei povești
Ca un dar de iarnă.

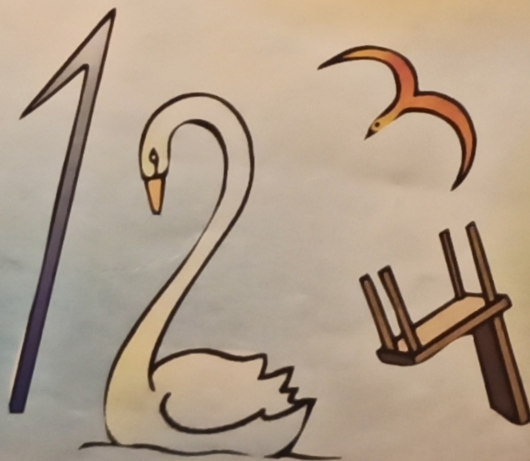

Mă joc cu cifrele

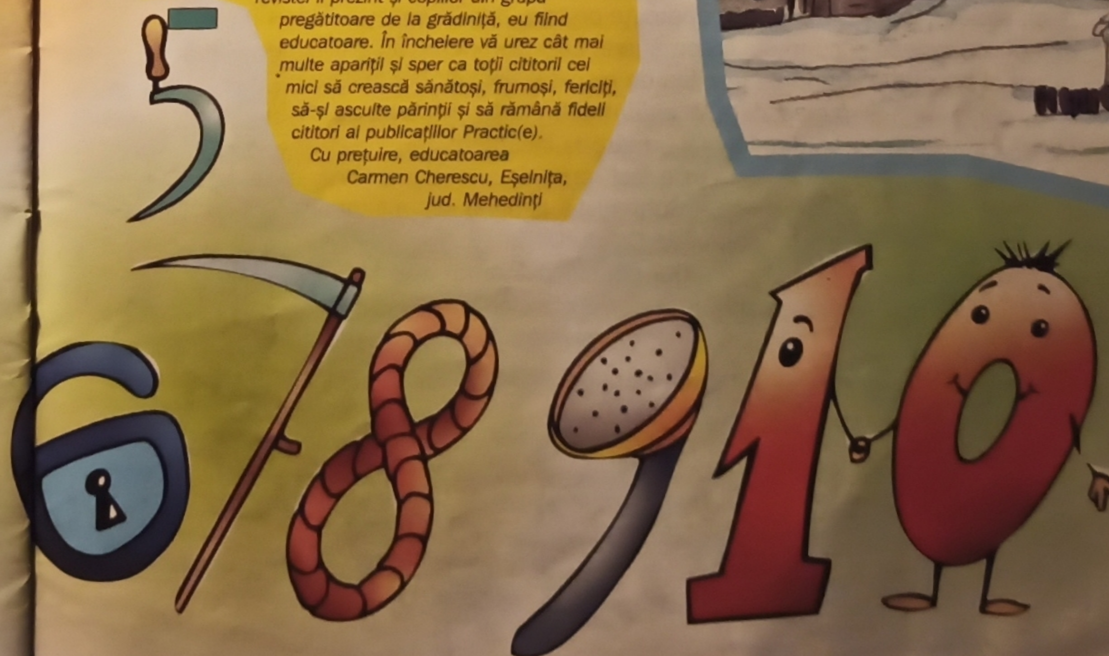
*Trimisă de **Carmen Cherescu**, loc. Eşelniţa, jud. Mehedinţi*

Acuma sunt băiat mare,
Ia uitaţi-vă la mine,
Ştiu să număr până la zece,
Cifrele le cunosc bine.

0-i cifra cea glumeaţă,
Seamănă cu-n ou de raţă.
1 e un cârligel,
Aplec crengile cu el.
2 e-o lebădă frumoasă
Ce pluteşte graţioasă.
3, dacă privesc mai bine,
Ca pasărea-n zbor el vine.
4 - scaun cam olog,
Notă rea în catalog.
5 o seceră-ar părea,
Poţi să tai grâul cu ea!
6, dacă nu mă-nşel,
Pare a fi un lăcăţel.
7, poţi tu să îmi spui,
E coasa bunicului?
8 e-un colăcel frumos
Uns cu miere şi gustos.
9, stai că-ţi spun acuşi,
Seamănă puţin cu-n duş.
10, fără să mi se mai spună,
Este nota cea mai bună!

Dragă redacţie,
Încep prin a vă mulţumi că existaţi şi a vă felicita pentru această publicaţie minunată pentru cei mici. Sunt o mamă a doi copii, Andrei, de 6 ani, şi Aniela, de 3 ani, şi aşteptăm cu drag lună de lună apariţia la chioşc a revistei. Le-o citesc în întregime, memorăm împreună unele poezii, iar Andy colorează suplimentul Draga mea de colorat. Conţinutul revistei îl prezint şi copiilor din grupa pregătitoare de la grădiniţă, eu fiind educatoare. În încheiere vă urez cât mai multe apariţii şi sper ca toţii cititorii cei mici să crească sănătoşi, frumoşi, fericiţi, să-şi asculte părinţii şi să rămână fideli cititori ai publicaţiilor Practic(e).
Cu preţuire, educatoarea
Carmen Cherescu, Eşelniţa,
jud. Mehedinţi

Iarna

*Trimisă de **Ioan Ciprian Pruteanu**, Oradea*

Bine ai venit!
Noi te-am aşteptat,
Ce mult te-am dorit
Şi ne-ai bucurat!

Fulgi pufoşi de nea
Din nori s-au pornit.
Iarnă, draga mea,
Bine ai venit!

Poveste de Crăciun

O minune în casa unor oameni sărmani

Trăia odată într-o căsuță sărăcăcioasă la marginea unui mare oraș un om sărman împreună cu nevasta și cei cinci copilași ai lor. Viața nu era ușoară pentru ei, dar parcă niciodată nu fuseseră atât de strâmtorați ca în acea iarnă: focul în sobă abia licărea, iar puținele lemne ajungeau doar cât să nu înghețe de frig câteva zile; în cămară bucatele erau pe sfârșite, mai trăiau doar din câțiva cartofi, pe care sărmana mamă îi împărțea cum putea mai bine ca să le ajungă copiilor, căci ea și bărbatul ei demult se hrăneau numai cu coji de pâine uscată.

După cum vedeți, dragi copii, în acea căsuță sărăcia și tristețea erau stăpâne; suferința celor doi oameni era cu atât mai mare cu cât se apropiau sfintele sărbători ale Crăciunului, iar ei nu aveau ce să le pună celor mici pe masă. Într-o bună zi s-a hotărât că trebuie să facă ceva pentru ei, trebuia să fie chip să câștige niște bănuți, cât de puțini, numai să simtă și ei că vine Crăciunul. S-a dus acasă într-un suflet și i-a spus nevestei gândul său.

- Bine, dragul meu, așa să fie, dar te-ai gândit cum o să faci?

- Da, nevastă, adu-mi repede lemnele acelea vechi din magazie, cuțitul și barda și pregătește-mi niște vopsele!

Și bietul tată s-a apucat să cioplească în lemn tot felul de figurine mici, steluțe, îngerași, pitici și ciupercuțe pe care apoi le vopsea. Mâna i se mișca repede și cu multă îndemânare, căci Dumnezeu îl dăruise cu talent și pricepere. După ce termina de cioplit și vopsit fiecare figurină, îi punea câte o agățătoare. Copiii se adunaseră în jurul lui și îl urmăreau încântați:

- Ce faci, tată, ce sunt acestea?

- Sunt niște figurine de agățat în pomul de Crăciun.

- Dar noi nici măcar nu avem pom de Crăciun. Pentru cine sunt?

- Prea sunteți curioși, o să vedeți!

La sfârșit le puse pe toate într-o desagă și dădu fuga în oraș, la târg. Le înșiră cu grijă pe o tarabă și încercă să-și vândă marfa. Dar repede văzu că jucăriile lui nu erau tocmai pe gustul oamenilor, care preferau globurile de sticlă sau șiragurile cântătoare de becuri colorate. Sărmanul om era din ce în ce mai deznădăjduit. Iată însă că s-a apropiat de el un preot căruia i-au plăcut figurinele și i s-au părut potrivite de agățat în bradul din biserica sa. A cumpărat câteva, nu pe toate, și chiar i-a dat o sumă frumușică de bani. Cu sufletul ușor ca o pană, omul a luat un sac de lemne, un coș de făină, câteva ouă, niște untdelemn și alte bucate, cât să pregătească nevasta lui o masă mică de Crăciun. Înainte să meargă acasă a intrat într-o biserică, s-a așezat în genunchi și cu ochii plini de lacrimi i-a mulțumit lui Dumnezeu căci, iată, nu se întorcea cu mâinile goale la cei dragi în seara de Crăciun. Când a ieșit din biserică a întâlnit o femeie săracă, dar curată și îngrijit îmbrăcată cu un copil mic în brațe, înfășat în cârpe. Aceasta i-a spus:

- Bunule om, primește-mă în casa ta doar în noaptea asta, căci nu am unde dormi, frigul m-a pătruns până la oase și mi-e milă de pruncul pe care-l port în brațe.

Omul nostru s-a oprit mirat; se întreba ce caută o femeie în seara de Crăciun cu un copil în brațe singură pe străzi, dar s-a gândit la sărăcia ce bântuia prin multe case, s-a gândit și la căsuța lui strâmtă și neîncăpătoare pentru întreaga sa familie și s-a hotărât imediat:

- Vino cu mine, femeie, i-a spus el, se va găsi un loc și pentru tine în casa mea.

Încărcat de sacii și coșurile cu bucate, a luat-o încet către casă, făcându-și drum cu greu prin troienele de zăpadă, iar pe urmele lăsate de el călca femeia cu copilul. Era o seară minunată, stele sclipeau pe cer într-o feerie de luminițe, însă una strălucea mai puternic decât toate. Omul nostru nu o vedea, căci umbla cu capul aplecat în pământ, încovoiat de povara bucatelor. Steaua mergea chiar deasupra lor, o dată cu ei, iar când au ajuns s-a oprit și ea deasupra casei. Era seara de Crăciun. Tare s-au mai bucurat nevasta și copiii când l-au văzut pe bărbat încărcat de bunătăți, s-au bucurat și de femeia străină cu pruncul în brațe, nu aveau niciodată pe nimeni și iată că se nimerise să vină oaspeți tocmai acum.

- Ia nu mai pierdeți vremea, puneți lemne în sobă și faceți focul, frământați pâinea și cozonacii și pregătiți bucatele, că acuși se naște Mântuitorul și ne găsește cu frunțile încruntate și masa goală. Bucurați-vă că e o seară sfântă!

Au început cu toții să roiască prin casă: cei mari ațâțau focul și o ajutau pe mama lor să pregătească pâinea și cozonacii; cei mici atârnau figurinele făcute de tatăl lor într-o crenguță mică de brad și îngânau colinde. Femeia cu pruncul se așezase lângă sobă și privea cu un zâmbet tainic pe buze forfota din jurul ei.

- Mai puneți lemne pe foc!, strigă mama.

- Nu mai sunt, s-au terminat. Stai un pic, uite, e din nou coșul plin!, strigă băiatul cel mare plin de uimire.

- Mai adu niște făină! Mai dă-mi un ou!

- Nu mai este, mamă, ba stai, e din nou ulceaua plină! Iar ouă sunt încă și mai multe!, se minună alt copil.

- Ceva se întâmplă aici, spuse tatăl cu o față încurcată.

Se uitau în jur și nu înțelegeau: focul se întețea în sobă, cozonacii creșteau mari și pufoși în cuptor, bucatele parcă se făceau singure, făina și ouăle se înmulțeau, untdelemnul dădea pe-afară din sticlă. Crenguța de brad părea acum un minunat pom de Crăciun împodobit și toată căsuța se umpluse de o lumină tainică și blândă.

- Uite ce stea strălucitoare!, strigă unul din copii uitându-se pe geam.

- Da, ciudat, spuse tatăl.

Și întorcându-se spre sobă au băgat de seamă că acea strălucire venea de la pruncul din brațele femeii, care arăta ca un bulgăre de lumină. Au căzut cu toții în genunchi în fața ei căci și-au dat seama de minune: se coborâse însuși pruncul Iisus cu Maica Lui. Era pentru ei cel mai frumos dar de Crăciun.

- Nu vă fie teamă, le-a spus cu blândețe Maica Domnului. Am venit în casa voastră cu pruncul meu pentru că m-ați primit cu brațele deschise. Am vrut să știți că El se naște cu adevărat în fiecare an, iar cei curați cu inima, ca voi, sunt vrednici să îl vadă cu ochii lor. Sunteți oameni buni și meritați o viață mai bună. Pruncul meu vrea ca de-acum înainte toată viața voastră să fie ca o sărbătoare de Crăciun.

Spunând acestea, Maica Domnului i-a binecuvântat pe toți și s-a făcut nevăzută.

Omul nostru împreună cu nevasta și copiii săi au rămas muți de uimire. S-au închinat de multe ori și i-au mulțumit lui Dumnezeu pentru această binecuvântată întâmplare. De atunci în casa lor a fost mereu veselie, belșug și bunăstare. În fiecare an, în ajun de Crăciun, stând la masa încărcată și colindând, își aduceau cu bucurie aminte de seara în care Maica Domnului și pruncul Iisus fuseseră împreună cu ei. Deasupra locului de lângă soba unde șezuse ea veghea de acum icoana Maicii cu pruncul în brațe, cioplită și pictată de omul cel binecuvântat.

Repovestită de **Cristina Manea**

Numele copilului: ....

Numele părinților: ....

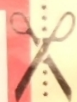
....

Adresa: ....

....

....

Telefon: ....

nr. 12 - decembrie 2004

Soluția jocului din numărul trecut:

G	I	R	A	F	A
B	A	L	E	N	A
C	O	R	B	U	L
P	I	S	I	C	A
C	E	R	B	U	L
I	G	U	A	N	A

JOC (pag. 27)

Iată cum se compun fragmentele careului.

TALON DE ABONAMENT pe anul 2005

Doresc să mă abonez la (bifează publicațiile dorite):

	Publicația	Abonament	Total
☐	CASA Lux	12 luni x 89.000 lei =	1.068.000 lei
☐	Casa de vacanță	12 luni x 40.000 lei =	480.000 lei
☐	PRACTIC în bucătărie	12 luni x 16.000 lei =	192.000 lei
☐	PRACTIC idei pentru casă, grădină și apartament	12 luni x 16.000 lei =	192.000 lei
☐	Draga mea	12 luni x 15.000 lei =	180.000 lei
☐	Cărticica Draga mea pentru copii	12 luni x 15.000 lei =	180.000 lei

ATENȚIE!
Expediază talonul numai însoțit de chitanța de plată (sau de copia acesteia) într-un plic timbrat, pe adresa:
O.P. 52, C.P. 58 București

În funcție de comanda făcută, calculează **SUMA TOTALĂ:**

.... lei

Pentru întrebări și informații suplimentare sună la
telefonul cititorului/abonatului: 021/211.06.10,
e-mail: abonamente@casalux.ro

Dacă abonamentul depășește 1.500.000 lei aveți *cadou* un abonament pe 3 luni la una din revistele *Practic(e)* (menționați care)

....

NUME..

ADRESĂ..

....

Telefon .... Fax ....

Am achitat suma totală de .... LEI prin: (bifați)

☐ ORDIN DE PLATĂ sau ☐ MANDAT POȘTAL (completat conform modelului de mai jos)

la Banca Comercială Ion Țiriac, Sucursala Victoria, pentru CASA LUX, cont nr. RO 92 CBIT 4230109249001000

Trei prieteni speriați

*Trimisă de **Daniela Cimpoca**, Galați*

Nelu, Mișu și Fănică
Se jucau cu o pisică,
Însă ea s-a supărat
Și pe toți i-a zgâriat.

Nelu a sărit ca ars,
Vai, ce spaimă a mai tras!
Iară Mișu și Fănică
S-au ascuns sub pat de frică.

Voi, copii, când vă jucați
Un lucru să nu uitați:
Pisicuțele sunt blânde,
Dar lăbuța gheare-ascunde!

Visul meu de iarnă

Un fulg de nea și-a pus rochiță
Și mi-a intrat în odăiță.
Mi-am pus și eu rochița mea
Și-am fost și eu un fulg de nea.

Ne-am prins în dans
În stânga, -n dreapta - un balans,
Pluteam - o legănare lină,
Dar m-am trezit... era lumină.

Eram doar eu, fetiță mică,
Costumul de balet - o rochițică,
Prin geam vedeam cum iarna fermecată
Îmi așternea covorul de zăpadă.

Întâmplări minunate la Nașterea Domnului

25 decembrie

Vă amintiți, dragi copii, cum s-a petrecut Nașterea Domnului? Poporul evreu aștepta de multă vreme venirea pe lume a unui mare împărat, a unui Mesia, despre care toți profeții vorbiseră cu multe veacuri înainte. Se aștepta ca acest copil să se nască în strălucire și fast, iar surlele și trâmbițele să răsune. Nimeni nu și-ar fi închipuit însă că Fiul Lui Dumnezeu o să se nască departe de freamătul lumii, într-o peșteră unde își aveau sălașul vitele, dintr-o fecioară smerită. Și nici că o să stea la nașterea sa pe paie, în ieslea animalelor și o să fie încălzit de răsuflarea lor. În acele momente peștera se umpluse de o lumină dumnezeiască, iar cerul deasupra răsuna de cântări îngerești. Primii care s-au închinat pruncului au fost păstorii care văzuseră cetele de îngeri. Au venit apoi cei trei magi ca să-i aducă aur, smirnă și tămâie și s-au întors pe căi ocolite în țările lor îndepărtate, căci nu voiau să se întâlnească cu împăratul Irod, cel care dorea moartea pruncului. Din cauza acestuia, Iosif și Maria au fost nevoiți să fugă în Egipt ca să-i salveze viața. Legendele și tradiția spun că la Nașterea Domnului s-au petrecut multe întâmplări minunate care au vorbit despre dumnezeirea pruncului, despre puterea Lui în cer și pe pământ. Iată câteva dintre ele.

Se spune că atunci când Mariei i-a venit sorocul să nască, Iosif a plecat cuprins de teamă și grijă să caute o femeie care să o ajute. A găsit o bătrână care suferea de mulți ani de paralizie și a venit împreună cu ea la peșteră. Maria născuse deja, în chip minunat, fără nici o durere, iar pruncul, care sugea liniștit în brațele sale, răspândea în jur acea lumină tainică. Bătrâna i-a spus:

- Nu semeni la chip cu nici o femeie de pe lumea asta.

- După cum nici pruncul meu nu seamănă cu nici un prunc din astă lume, căci e de viță dumnezeiască, i-a răspuns Sfânta Fecioară.

- Ajută-mă, stăpână, și dă-mi un leac pentru suferința mea!

- Pune-ți mâinile deasupra copilului meu.

Bătrâna a făcut întocmai și pe dată mâinile ei s-au umplut din nou de viață și putere.

- Voi sluji acestui prunc câte zile oi mai avea, a spus bătrâna plecând genunchii în semn de mulțumire.

...

Se mai spune că cei trei magi au primit de la Maica Domnului ca dar un scutecel de-al pruncului în semn de mulțumire pentru bogățiile aduse. Sfătuiți de un înger, ei au făcut drumul de întoarcere în mare taină, păstrând cu grijă cadoul. Ajunși în țara lor, așa cum era obiceiul în credința păgânească, au săvârșit un ritual de mulțumire pentru această călătorie izbutită: au aprins un foc mare, s-au închinat și au spus rugăciuni, iar apoi au aruncat scutecelul în foc ca pe o jertfă. După ce acesta s-a stins au descoperit în cenușă scutecelul întreg și neatins. L-au luat cu mare grijă și l-au sărutat cu evlavie spunând: „Mare minune că focul nu l-a atins, cu adevărat prunc dumnezeiesc era acela."

...

Se mai povestește, de asemenea, că Maria și Iosif au întâmpinat multe primejdii atunci când au fugit cu pruncul Iisus în Egipt. Odată, osteniți de drum, s-au adăpostit într-o peșteră întunecoasă. Când s-a așezat Maria pe o piatră ca să îi dea pruncului să sugă, s-a auzit un răget de fiară sălbatică în fundul peșterii. Maria, încremenită de frică, a întors capul și a văzut un leu cu o coamă bogată, ce-și avea sălașul acolo și se apropia cu pași greoi de ei. Iosif era gata să o apere cât îi stătea în putință, dar văzu cu uimire cum leul se așeză supus la picioarele ei, iar pruncul îl privea vesel. Amândoi s-au gândit atunci că până și această fiară a văzut în micul copilaș pe însuși Dumnezeu, creatorul lumii, și i s-a închinat ca unui stăpân.

Ajunși aproape de Egipt cei trei călători au suferit cumplit din pricina arșiței, a lipsei de hrană și apă, căci se aflau în plin deșert. Maria s-a așezat toropită de căldură la umbra unui palmier și privind în sus a văzut că în vârful lui erau multe fructe.

- O, dacă aș putea să mănânc și eu din roadele acestui palmier, a suspinat ea.

- Cum crezi tu că s-ar putea una ca asta, nu vezi cât de înalt e? Mai degrabă să ne gândim cum facem rost de apă, căci toate burdufurile noastre sunt goale.

Atunci pruncul Iisus, văzând suferința mamei sale a spus:

- Pomule, apleacă-te și răcorește-o pe maică mea cu fructele tale.

Palmierul s-a plecat pe dată, iar Maria a putut să culeagă toate fructele din vârful lui. Micuțul Iisus a mai zis:

- Palmierule, ridică-te și stai drept, iar cu rădăcinile tale scoate la suprafață izvorul de apă care curge sub tine.

Palmierul a ascultat din nou; apa a țâșnit imediat la suprafață, iar călătorii noștri au putut să-și astâmpere setea. I-au mulțumit lui Dumnezeu căci vedeau bine că toată creația I se închină și Îl ascultă.

Iată, dragi copii, doar câteva din mulțimea de întâmplări minunate care au însoțit venirea pe lume a Domnului nostru Iisus Hristos. Din acea seară, în fiecare an, sărbătoarea Crăciunului înseamnă o minune prin farmecul și taina care ne învăluie, prin bucuria întipărită pe chipurile tuturor. Nu-i așa că e o minune când ne adunăm cu toții în fața bradului, cântând colinde și deschizând cu nerăbdare cadourile de la Moș Crăciun? Pruncul Iisus își face atunci simțită prezența în fiecare casă prin fericirea nedeslușită care se strecoară în sufletele noastre. Să vă umpleți și voi de această bucurie tainică, iar în anul care vine să aveți parte numai de întâmplări minunate!

La mulți ani tuturor!

Repovestită de **Cristina Manea**

Învață o rugăciune!

Doamne, noaptea a trecut,
Ziuă iarăși s-a făcut,
Tu, Iisuse, m-ai păzit
Pe cât timp m-am odihnit!

Pentru toate-Ți mulțumesc
Și de vrei să împlinesc
Voia Tatălui Ceresc
Fii cu mine azi mereu
Și condu sufletul meu,
Ca să facă numai bine
Lăudându-Te
Pe Tine!